

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **MUDr. M. S.**, bytom M. proti žalovaným: **1. Obvodný úrad Nové Mesto nad Váhom**, so sídlom Hviezdoslavova 36, Nové Mesto nad Váhom, **2. Mesto Brezová pod Bradlom**, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 1, Brezová pod Bradlom, zastúpeného *JUDr. D. K., advokátom*, so sídlom S., o zrušenie nezákonného rozhodnutia a iné, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/106/2009-174 zo dňa 27. mája 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/106/2009-174 zo dňa 27. mája 2010 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol o návrhu žalobcu o odpustenie zmeškania lehoty podľa § 58 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) tak, že zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/106/2009-160 zo dňa 3. novembra 2009 žalobcovi neodpustil, argumentujúc tým, že nevzhladol v danom prípade dôvod, pre ktorý by bol žalobca vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí (podanie odvolania), keď predmetné uznesenie krajského súdu bolo doručované žalobcovej, súdom ustanovenej advokátke JUDr. H. B., ktorá toto prevzala dňa 24. novembra 2009, a nakoľko odvolanie z jej strany podané nebolo, predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 12. decembra 2009. Ako ospravedliteľný dôvod, pre ktorý bol žalobca vylúčený z podania odvolania, neakceptoval krajský súd tvrdenia žalobcu, že sa jednak od 27. novembra 2009 do 8. apríla 2010 nezdržoval na adrese trvalého bydliska a taktiež, že dňa 29. januára 2010 prevzal od advokátky prípis, súčasťou ktorého bol aj originál uznesenia č.k. 13S/106/2009-160 s informáciou, že môže podať žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, keď mal za to, že krajský súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia je nespochybniteľné, že uznesenie č.k. 13S/106/2009-160 zo dňa 3. novembra 2009 mu bolo jeho advokátkou doručené dňa 13. decembra 2009, teda až jeden deň po nadobudnutí jeho právoplatnosti, pričom práve pasivitou advokátky a rovnako tiež prechodným pobytom mimo miesta trvalého bydliska bol vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí, a to podania odvolania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne podľa § 219 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 58 ods. 1 OSP, súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. **Návrh treba podať do pätnástich dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.**

Podľa § 49 ods. 1 OSP, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku sa doručuje iba zástupcovi.

Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5C/192/2008-120 zo dňa 24. februára 2009 bola žalobcovi na ochranu jeho záujmov, v súlade s ustanovením § 30 OSP v znení účinnom do 31. decembra 2009, ustanovená zástupkyňa z radov advokátov JUDr. H. B., ktorej bolo dňa 24. novembra 2009 podľa § 49 ods. 1 OSP doručené uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/106/2009-160 zo dňa 3. novembra 2009. Týmto uznesením krajský súd, ktorému bola vec uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5C/192/2008-135 zo dňa 12. augusta 2009 postúpená, ako súdu vecne a miestne príslušnému, konanie podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil a zároveň rozhodol o tom, že uznesenie Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č. k. 5C/192/2008-120 zo dňa 24. februára 2009, sa nezrušuje.

Právna zástupkyňa žalobcu odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu č.k. 13S/106/2009-160 zo dňa 3. novembra 2009, nepodala. Uznesenie krajského súdu však bolo napadnuté žalobcom odvolaním podaným na pošte dňa 23. apríla 2010, ktorý zároveň požiadal súd, v súlade s ustanovením § 58 ods. 1 OSP, o odpustenie zmeškania lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmajúc, či doručenie napadnutého uznesenia prvostupňového súdu len súdom ustanovenej právnej zástupkyňi žalobcu bolo vykonané v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 OSP, konštatuje, že krajský súd nepochybil, keď doručil uznesenie, neukladajúce žalobcovi povinnosť v konaní niečo osobne vykonať, len jeho zástupkyňi disponujúcej plnomocenstvom pre celé konanie (§ 25 ods. 1 OSP), pričom v danom prípade je irelevantné, či sa žalobca v čase doručovania napadnutého rozhodnutia zdržiaval v mieste bydliska, alebo nie, nakoľko mu predmetné uznesenie nebolo súdom doručované.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta

v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Podľa § 26 ods. 1 zákona o advokácii, advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

Advokát je v súlade so zákonom o advokácii povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, to znamená konať čestne, svedomito a dôsledne využívať v záujme svojho klienta všetky právne prostriedky, ktoré má k dispozícii. Preto, ak sa právna zástupkyňa žalobcu rozhodla nevyužiť riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý jej Občiansky súdny poriadok poskytol, urobila tak, na základe svojho vlastného uváženia. Prípadné nezhody medzi rozhodnutím advokáta a klienta pri uplatňovaní procesných práv garantovaných mu Občianskym súdnym poriadkom však nie je možné korigovať využitím inštitútu odpustenia zmeškania lehoty, upraveného v ustanovení § 58 ods. 1 OSP, ale len prostredníctvom príslušných ustanovení zákona o advokácii upravujúcich zodpovednosť advokáta za škodu vzniknutú v súvislosti s výkonom advokácie (§ 26 zákona o advokácii).

Najvyšší súd Slovenskej republiky záverom poznamenáva, že predpokladom na odpustenie zmeškania lehoty je jednak ospravedlniteľný dôvod na strane účastníka, prípadne jeho zástupcu, pričom dôkazné bremeno leží na navrhovateľovi tohto procesného úkonu a jednak, že tento **návrh je potrebné podať do pätnástich dní po odpadnutí prekážky v dôsledku ktorej bol účastník, resp. jeho zástupca v omeškaní**. V danom prípade, pokiaľ by skutočne došlo k zmeškaniu lehoty na podanie odvolania z ospravedlniteľného dôvodu (k uvedenému však nedošlo) žalobca nepodal návrh na odpustenie zmeškania lehoty do pätnástich dní po odpadnutí prekážky, ale až dňa **23. apríla 2010**, teda po uplynutí viac ako dvoch mesiacov odo dňa **29. januára 2010**, kedy sa dozvedel, že jeho právna zástupkyňa odvolanie proti zastavujúcemu uzneseniu nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. mája 2011

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

